

บันทึก

เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในการพิจารณา
ผ่อนปรนการชำระหนี้ที่ค้างชำระของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ อก ๐๘๐๓/๔๒๒๕ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ มีวัตถุประสงค์ในการจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินที่เหมาะสมเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมหรือดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมและดำเนินการปรับปรุงที่ดิน โดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม และในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว กนอ. โดยคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าเช่า ค่าบำรุงรักษาสินอำนวยความสะดวก ตลอดจนค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรมในอัตราอันสมควรเพื่อเรียกเก็บจากผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

สืบเนื่องจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาส่งผลให้ผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถชำระค่าเช่าที่ดินหรืออาคารโรงงาน ค่าบำรุงรักษาสินอำนวยความสะดวก ตลอดจนค่าบริการต่าง ๆ ให้แก่ กนอ. ได้ และบางรายได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงถึงขั้นต้องปิดโรงงานและเลิกกิจการ กนอ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ควรกำหนดแนวทางเพื่อการประนีประนอมหนี้กับลูกหนี้ของ กนอ. เพื่อก่อให้เกิดโอกาสที่ กนอ. จะได้รับชำระหนี้และเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินกิจการทั้งของ กนอ. และผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมต่อไป โดยคำนึงถึงบทบัญญัติตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งบัญญัติให้การดำเนินกิจการของ กนอ. ต้องคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน และเห็นว่าอำนาจในการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการประนีประนอมหนี้ รวมทั้งอนุมัติให้ดำเนินการ เช่น การลดต้นเงิน การลดดอกเบี้ยที่ค้างชำระ หรือการลดหรือลดค่าปรับ เป็นอำนาจในทางบริหารของคณะกรรมการ กนอ. ตามนัยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาที่โปร่งใส และมีวิธีการที่เหมาะสม อีกทั้งหลักเกณฑ์สำหรับการประนีประนอมหนี้ที่จะกำหนดขึ้นดังกล่าวอาจมีผลเป็นการจำหน่าย ทำให้ทรัพย์สินของ กนอ. ลดลง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๔ เห็นชอบตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ฝ่ายเศรษฐกิจในเรื่องระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญออกจากบัญชีของรัฐวิสาหกิจ โดยให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจมีอำนาจในการจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณี โดยไม่จำกัดวงเงินตามที่กระทรวงการคลังเสนอแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๑๕๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๓๔

จากบทบัญญัติของกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น กนอ. จึงเข้าใจว่า อำนาจในการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ในการประนอมหนี้ รวมทั้งอำนาจในการอนุมัติให้ดำเนินการเป็นอำนาจของคณะกรรมการ กนอ. จึงใคร่ขอหารือว่าความเข้าใจของ กนอ. ถูกต้องหรือไม่ และหากมิใช่อำนาจของคณะกรรมการ กนอ. กรณีดังกล่าวจะเป็นอำนาจของผู้ใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. กนอ. ได้เสนอโครงการประนอมหนี้ของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดของ กนอ. ต่อคณะกรรมการ กนอ. เพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งคณะกรรมการ กนอ. ได้พิจารณาเห็นชอบให้ กนอ. ดำเนินโครงการประนอมหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้ที่ค้างชำระหนี้ค่าเช่า ค่าเช่าซื้อ ค่าบำรุงรักษาสสิ่งอำนวยความสะดวกและค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๓ ชำระหนี้ที่ค้าง โดยกำหนดมาตรการดังนี้

๑.๑ ให้ผ่อนผันโดยยกเว้นเงินเพิ่ม ค่าปรับ หรือดอกเบี้ย ระหว่างเวลาที่ผ่อนชำระหนี้ตามสัญญาประนอมหนี้

๑.๒ ให้แบ่งงวดการผ่อนชำระเป็นรายงวดภายในกำหนดระยะเวลาผ่อนชำระตั้งแต่ ๑๘ เดือน ถึง ๔๘ เดือน ตามวงเงินหนี้ค้างชำระ

๑.๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการซึ่งเข้าร่วมโครงการฯ ชำระหนี้ตรงตามกำหนดในแต่ละงวด ให้คิดเงินเพิ่ม ค่าปรับ ดอกเบี้ยของยอดหนี้ค้างชำระที่เคยคิด ในอัตราที่ลดลงจากอัตราร้อยละ ๑๘ เหลือร้อยละ ๑๒ แต่หากไม่ชำระตามกำหนดในแต่ละงวดก็จะยกเลิกการผ่อนผันตาม ๑.๑ นับตั้งแต่วันที่ผิดสัญญาเป็นต้นไป

๒. ผลการดำเนินโครงการตามมติคณะกรรมการ กนอ. ในข้อ ๑ มีผู้ประกอบการจำนวน ๖ ราย ขอผ่อนผันให้ กนอ. ขยายระยะเวลาการเสนอเข้าร่วมโครงการฯ ซึ่งแต่เดิมกำหนดให้เสนอภายในเดือนเมษายน ๒๕๔๓ เป็นภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๓ และขอขยายระยะเวลาการผ่อนชำระหนี้ตามวงเงินที่ได้ทำสัญญาประนอมหนี้ให้มีจำนวนงวดมากกว่าเดิม กนอ. ได้พิจารณาแล้วเห็นควรดำเนินการให้ จึงได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ กนอ. เพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓

๓. นอกจากกรณีตาม ๑ และ ๒ ในการประชุมคณะกรรมการ กนอ. ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ดังกล่าวข้างต้น กนอ. ได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ กนอ. เพื่อพิจารณาผ่อนปรนหนี้ค้างชำระอันได้แก่ ค่าเช่าที่ดิน ค่าบริการ และค่าบำรุงรักษาสสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรายหนึ่ง ซึ่งเช่าที่ดินเพื่อประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกแหลมฉบังและค้างชำระหนี้ก่อนถูกบอกเลิกสัญญาเช่า โดยผู้ประกอบการได้แสดงความรับผิดชอบต่อหนี้ที่ค้างชำระ แต่เสนอขอลดหนี้ค่าเช่าและขอยกเว้น

การเรียกค่าปรับ หรือเงินเพิ่ม กรณีไม่ชำระค่าเช่าที่ดินและค่าบริการตามเวลาที่ กนอ. กำหนดและเงินค่าบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ค้างชำระ

คณะกรรมการ กนอ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การผ่อนปรนการชำระหนี้ให้ผู้ประกอบการตามที่ กนอ. เสนอให้คณะกรรมการ กนอ. อนุมัตินั้น มีอยู่ ๓ กรณี คือ (๑) ขอลดต้นเงินของหนี้ค้างชำระ (๒) ขอลดหรืองดค่าปรับ ดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มอันเกิดจากการชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนดเวลา และ (๓) ขอฟ่อนชำระหนี้ที่ค้างชำระ ซึ่งอำนาจในการอนุมัติให้ผ่อนปรนการชำระหนี้ดังกล่าว พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ มิได้กำหนดไว้ให้ชัดเจนว่าเป็นอำนาจของคณะกรรมการ กนอ. หรือไม่ จึงได้มีมติให้ กนอ. ทาหรือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า อำนาจในการพิจารณาอนุมัติให้ผ่อนปรนการชำระหนี้ให้แก่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมเป็นอำนาจในทางบริหารของคณะกรรมการ กนอ. หรือไม่ หากมิใช่จะเป็นอำนาจของผู้ใด^๑

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมาตรา ๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้ กนอ. มีวัตถุประสงค์ในการให้ได้มาซึ่งที่ดินที่เหมาะสมเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมและดำเนินการปรับปรุงที่ดินเพื่อให้บริการ ตลอดจนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งให้เช่า ให้เช่าซื้อ และขายอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรม และดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็น

^๑ รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความกองกฎหมาย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ทาหรือปัญหาข้อกฎหมายกรณีคณะกรรมการ กนอ. มีอำนาจพิจารณาผ่อนผันการชำระหนี้ค้างชำระของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมได้หรือไม่

^๒ มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการนิคมอุตสาหกรรมขึ้น เรียกว่า “การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กนอ.” และให้เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินที่เหมาะสมเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม หรือเพื่อดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับ กนอ.

(๒) การปรับปรุงที่ดินตาม (๑) เพื่อให้บริการ ตลอดจนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก และผู้ประกอบการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือการประกอบการค้าเพื่อส่งออก เช่น การจัดให้มีถนน ท่อระบายน้ำ โรงบำบัดน้ำเสีย ไฟฟ้า ประปา และโทรคมนาคม เป็นต้น

(๓) การให้เช่า ให้เช่าซื้อ และขายอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรม หรือเพื่อประโยชน์แก่กิจการของนิคมอุตสาหกรรมโดยตรง

(๔) การดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ.

(๕) การร่วมดำเนินงานกับบุคคลอื่นตามวัตถุประสงค์ใน (๑) (๒) หรือ (๓) รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบในหุ้นส่วนจำกัด หรือถือหุ้นในนิติบุคคลใด ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ.

(๖) การส่งเสริมและควบคุมนิคมอุตสาหกรรมของเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ

ประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ. ซึ่งในการดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ดังกล่าว มาตรา ๑๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ได้บัญญัติให้ กนอ. สามารถกำหนดค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ค่าบำรุงรักษาสิน อำนวยความสะดวกตลอดจนค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรมในอัตราอันสมควรเพื่อให้ กนอ. มี รายได้เพียงพอสำหรับการดำเนินกิจการ โดยการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของ กนอ. นั้น มาตรา ๒๘^๔ ประกอบกับมาตรา ๒๓^๕ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ได้บัญญัติ

^๓ มาตรา ๑๒ ให้ กนอ. กำหนดค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์และค่า บำรุงรักษาสินอำนวยความสะดวก ตลอดจนค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรมในอัตราอันสมควรเพื่อให้มีรายได้ เพียงพอสำหรับการดังต่อไปนี้

(๑) การใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินการของ กนอ. รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าเสื่อมราคา โบราณ และกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานและครอบครัว

(๒) การชำระหนี้สินเท่าที่จำนวนเงินเพื่อการชำระหนี้เงินจำนวนที่จัดสรรไว้เป็นค่าเสื่อม ราคาและสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการจัดหาทรัพย์สินใหม่แทนทรัพย์สินเดิม

(๓) การจัดให้มีเงินสำรองและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการขยายกิจการและลงทุน

^๔ มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กนอ. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

ในการบริหารกิจการ ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

^๕ มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจวางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการ ของ กนอ. อำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๖ และมาตรา ๑๐

(๒) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการ

(๓) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการจัดแบ่งส่วนงาน วิธีปฏิบัติงานและการเงินของ กนอ.

(๔) การออกระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน หรือค่าจ้างของพนักงาน และลูกจ้าง

(๕) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้างการ ออกจากตำแหน่ง วินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๖) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการจ่ายค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่า ล่วงเวลา และการจ่ายเงินอื่น ๆ

(๗) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

(๘) การออกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๙) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบัตรประจำตัวหรือเครื่องแต่งกายของบุคคลซึ่ง ปฏิบัติงานภายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

(๑๐) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบุคคลซึ่งเข้าไปหรืออยู่ในเขตอุตสาหกรรม ส่งออก

(๑๑) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อ สวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กนอ. และครอบครัวด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๑๒) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สิน ของ กนอ.

ให้อยู่ภายใต้การบริหารของผู้ว่าการภายใต้นโยบายและการควบคุมดูแลของคณะกรรมการ กนอ. ดังนั้น ในกรณีที่การดำเนินการให้บริการ ให้เช่า และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการของ กนอ. ประสบปัญหา เนื่องจากผู้ประกอบการไม่สามารถชำระค่าเช่าที่ดินหรืออาคารโรงงานค่าบำรุงรักษาสสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนค่าบริการต่าง ๆ ให้แก่ กนอ. ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้และการดำเนินการของ กนอ. ต่อไป ผู้ว่าการซึ่งมีหน้าที่บริหารกิจการของ กนอ. ย่อมมีอำนาจที่จะบริหารจัดการหนี้ที่ผู้ประกอบการค้างชำระแก่ กนอ. ได้ ทั้งนี้ ภายใต้ นโยบายที่คณะกรรมการ กนอ. กำหนด ดังนั้น หากคณะกรรมการ กนอ. พิจารณาแล้วเห็นว่าการผ่อนปรนการชำระหนี้ให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นลูกหนี้ของ กนอ. โดยการลดต้นเงินของหนี้ที่ค้างชำระลดหรือลดค่าปรับ ดอกเบี้ย หรือเงินเพิ่มที่เกิดจากการชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนดเวลา และกำหนดระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้ที่ค้างชำระตามที่ กนอ. เสนอจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่การดำเนินการของ กนอ. ต่อไป คณะกรรมการ กนอ. ซึ่งมีอำนาจวางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กนอ. ก็สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘^๖ ประกอบกับมาตรา ๒๓^๗ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ อนุมัติให้ดำเนินการดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของ กนอ. คณะกรรมการ กนอ. ควรกำหนดกรอบการใช้ดุลพินิจให้ชัดเจนเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกราย

สำหรับกรณีการอนุมัติให้มีการผ่อนปรนการชำระหนี้ดังกล่าวข้างต้น ที่อาจส่งผลให้ต้องมีการจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญออกจากบัญชีต่อไปนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) เห็นว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๔^๘ เห็นชอบตามมติของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ฝ่ายเศรษฐกิจซึ่งมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจมีอำนาจในการจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน โดยได้กำหนดให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจทุกแห่งเร่งดำเนินการกำหนดหรือแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับ พระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกาให้เป็นไปตามข้อเสนอของกระทรวงการคลัง และปรากฏต่อมาว่าได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔^๙ ซึ่งได้ยกเลิกอนุมาตรา (๗) ของมาตรา ๖๖ ที่บัญญัติให้

(๑๓) การกำหนดราคาขาย อัตราค่าเช่า ค่าเช่าซื้อและระยะเวลาการเช่าและเช่าซื้อ อสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ค่าบำรุงรักษาสสิ่งอำนวยความสะดวกและอัตราค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรม

ระเบียบหรือข้อบังคับตาม (๓) ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔), ข้างต้น

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕), ข้างต้น

^๘ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๑๕๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๓๔

^๙ หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยที่พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน

กนอ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะจำหน่ายทรัพย์สินเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญได้ คณะกรรมการ กนอ. จึงมีอำนาจอนุมัติให้มีการผ่อนปรนการชำระหนี้ที่อาจส่งผลให้ต้องมีการจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญออกจากบัญชีต่อไปได้ โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และมาตรการในการจำหน่ายหนี้สูญออกจากบัญชีต้องสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๓

แล้ว บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพของการพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าของประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สมควรเพิ่มบทบาทในการค้าและการบริการเพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศให้ต่อเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อให้สามารถดำเนินการได้เต็มรูปแบบของวงจรเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ในเขตพื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมที่จะจัดตั้งขึ้นยังอาจมีพื้นที่ครอบคลุมที่ดินเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินด้วย สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการถอนสภาพและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และเหมาะสมกับการดำเนินการนิคมอุตสาหกรรมและโดยที่การจัดการและการจัดสรรที่ดินในเขตนิคมอุตสาหกรรมมีขั้นตอนตามกฎหมายต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติหลายฉบับ อันทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการดำเนินการให้น้อยลงเพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศสอดคล้องกับภาวะการแข่งขันและการลงทุนระหว่างประเทศ และโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ กนอ. มีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญได้ โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้